

Propuneri ale Camerei de Comerț Americane in Romania (AmCham Romania) de amendare/rescriere a cadrului legislativ existent privind constituirea și funcționarea societăților, reprezentat de Legea nr. 31/1990

Abrevieri:

AGA	Adunarea generală a asociaților / acționarilor
LS	Legea Societăților nr. 31/1990, cu modificările și completările ulterioare
SA	Societate pe acțiuni
SRL	Societate cu răspundere limitată
Norme RC	Normele metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 și modificate prin Ordinul nr. 6974/C/2020
CC	Codul Civil

NR. CRT.	OBSERVAȚII GENERALE – PRINCIPII DE REDACTARE A NOII LEGI A SOCIETĂȚILOR COMERCIALE		
1.	O distincție mai clară între dispozițiile aplicabile societăților pe acțiuni și societăților cu răspundere limitată, cel puțin în ceea ce privește puterile și sarcinile adunării generale a acționarilor / asociaților și a administratorilor / consiliului de administrație; acest demers ar putea fi realizat prin reglementarea în mod complet distinct a fiecărui tip de societate în parte, fără trimiteri la anumite articole specifice unei forme juridice care sunt sau nu aplicabile pentru alte forme juridice.		
2.	Clarificarea posibilității societăților cu răspundere limitată de a fi sau nu administrate de un consiliu de administrație, având în vedere că, în practică, această modalitate este uneori stabilită prin actul constitutiv, dar nu întotdeauna înregistrată ca atare de Registrul Comerțului.		
3.	Clarificarea posibilității societăților cu răspundere limitată de a numi sau nu directori și directori generali (deoarece în practică se întâmplă ca societățile să numească astfel de persoane, însă nu întotdeauna numirile sunt acceptate de către Registrul Comerțului) și cine ar trebui să aibă puterea de a-i numi pe aceștia (adunarea generală a asociaților sau administratorul (administratorii) / consiliul de administrație).		
4.	Reglementarea posibilității pentru fiecare tip de societate de a organiza adunări ale acționarilor / asociaților sau adunări ale consiliului de administrație prin corespondență și mijloace de comunicare electronică, fără a fi necesar ca acestea să fie permise în mod expres prin actul constitutiv (desigur, asociații / acționarii pot alege să interzică organizarea adunărilor prin astfel de mijloace, prin actul constitutiv).		
5.	Clarificarea situației cu privire la numirea / revocarea administratorilor în cazul societăților cu răspundere limitată, respectiv dacă astfel de decizii reprezintă modificări ale actului constitutiv și, astfel, dacă astfel de decizii trebuie aprobate de asociații care dețin 100% din capitalul social.		
6.	Reglementarea unui mecanism simplu și clar prin care moștenitorii acționarilor care au decedat pot deveni acționari ai unei societăți pe acțiuni prin înregistrarea în registrul acționarilor.		
7.	Clarificarea anumitor formalități de Registrul Comerțului care apar în practică (de exemplu, necesitatea depunerii aprobărilor la nivelul consiliului de administrație / adunării acționarilor / asociaților pentru acționarii / asociații care sunt entități străine, în scopul aprobării anumitor modificări în ceea ce privește societatea din România, necesitatea de a depune extrase pentru astfel de acționari / asociați entități străine prin care să fie evidențiați reprezentanții acestora care semnează documente în scopul efectuării înregistrărilor relevante pentru societatea din România).		
8.	Simplificarea formalităților de convocare a adunării acționarilor / asociaților.		
9.	Precizarea clară a condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească acționarii / asociații, administratorii, directorii, etc. la momentul înregistrării unei societăți / intrării în structura acționariatului / asociaților unei societăți / numirii în funcția relevantă.		
10.	Simplificarea, în general, a legislației aplicabile pentru a deveni mai agreabilă mediului de afaceri și mai ușor de înțeles de către antreprenori.		
NR. CRT.	ARII SPECIFICE CE NECESITA ATENȚIE SI/SAU CORELARE CU ALTE DISPOZITII LEGALE IN VIGOARE		
	SUBIECT	PRINCIPALA LEGISLATIVĂ	REFERINȚĂ COMENTARII

11.	Dreptul de preferință	n/a	<p>În prezent, perioada de exercitare a dreptului de preferință în cadrul majorărilor de capital social este de 30 de zile și nu poate începe înainte de publicarea hotărârii în Monitorul Oficial Partea a IV a.</p> <p>Până la realizarea publicării în Monitorul Oficial pot trece câteva săptămâni și momentul publicării este greu predictibil. Perioada de timp necesară realizării publicării care se adaugă duratei de o lună de zile pentru exercitarea dreptului de preferință determină o durată extrem de mare pentru finalizarea operațiunilor de majorare de capital social. Mai mult decât atât formalitățile de publicitate prin intermediul Monitorului Oficial nu sunt formalități de publicitate utilizate de investitorii în acțiuni listate. Prin urmare, ar fi utilă flexibilizarea reglementărilor privind majorările de capital social în ceea ce privește durata, după cum urmează:</p>
12.	Debut drept de preferință	n/a	<p>Pentru societățile ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, sistem multilateral de tranzacționare sau sistem organizat de tranzacționare, începerea perioadei de exercitare a dreptului de preferință să fie condiționată de publicarea hotărârii prin intermediul mecanismului oficial de stocare (obligație legală, mecanism oficial de stocare - ASF) (iar nu în Monitorul Oficial al României Partea a Iva).</p>
13.	Durata perioadă de exercitare drept de preferință	n/a	<p>Perioada de exercitare a dreptului de preferință să fie de două săptămâni (în loc de o lună de zile) cu posibilitatea acționarilor/administratorilor, după caz, de a stabili o durată mai lungă.</p>
14.	Semnificație vot "abținere" și consecințe	n/a	<p>În prezent există o propunere de modificare a Legii 24/2017 prin care se acreditează regula potrivit cu care votul "abținere" nu este considerat exprimat; emitenții au însă posibilitatea să stabilească prin actul constitutiv faptul că votul "abținere" este considerat exprimat.¹</p> <p>Legea 31/1990 impune obligația de abținere de la deliberări și vot în cazul în care un acționar se află în conflict de interese fără a clarifica impactul unei astfel de abțineri asupra cvorumului, aspect necesar a fi clarificat mai ales în situația în care acționarul majoritar se află în conflict de interese și se poate ajunge astfel într-o situație de blocaj decizional. Astfel de neclarități sunt sursa multor acțiuni în instanță și expun societățile la risc legal.</p> <p>Considerăm că valoarea votului "abținere" ar trebui să fie aceeași pentru toate societățile pe acțiuni și că un astfel de vot ar trebui să aibă valoare de vot exprimat.</p> <p>Considerăm că în cazul în care legea obligă acționarul la abținere de la deliberări și vot (în contextul existenței unui conflict de interese) drepturile de vot în cauză ar trebui excluse din baza de calcul pentru</p>

¹ https://mfinante.gov.ro/documents/35673/1020142/proiectlegemodifl297_12022021.pdf (23³) În aplicarea prevederilor art. 23¹, în situația în care actul constitutiv al emitentului nu dispune altfel, poziția de "abținere" adoptată de un acționar cu privire la punctele înscrise pe ordinea de zi a unei adunări generale a acționarilor nu reprezintă un vot exprimat; în cazul în care actul constitutiv cuprinde mențiuni cu privire la calificarea poziției de "abținere" ca vot exprimat sau neexprimat, emitentul are obligația să includă în convocatorul A.G.A. mențiuni cu privire la aceasta.

			determinarea majorității (cu alte cuvinte toate celelalte acțiuni pentru care se poate exercita dreptul de vot să fie considerate a reprezenta 100% din capitalul social).
15.	Alocare acțiuni gratuite în contul acțiunilor proprii deținute de emitent	n/a	Normele juridice curente nu clarifică suficient dacă, în cazul majorărilor de capital social cu alocarea de acțiuni gratuite, pentru acțiunile proprii deținute de societatea pe acțiuni se alocă sau nu acțiuni gratuite. În cazul în care un emitent are în derulare un program de răscumpărare nu se poate determina la momentul convocării valoarea majorării de capital social și numărul de acțiuni gratuite nou emise decât în situația în care se alocă acțiuni gratuite și pentru acțiunile proprii deținute de emitentul listat. Considerăm că ar trebui clarificat faptul că se alocă acțiuni noi gratuite și în contul acțiunilor proprii deținute de emitent la data de înregistrare.
16.	Distribuții către acționari	n/a	Normele juridice actuale care reglementează distribuțiile către acționari sunt generatoare de risc de interpretare din cauza neclarității, a abordării diferite și a localizării în diverse acte normative, respectiv: <ul style="list-style-type: none"> a) dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social subscris va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de profit (art. 69 din Legea 31/1990) – exprimarea neclară în contextul în care activul net nu se poate pierde ci poate înregistra valori diferite de la un exercițiu financiar la altul sau poate scădea față de nivelul capitalului social b) nu se vor putea distribui dividende decât din profituri (art. 67 din Legea 31/1990). c) plata acțiunilor răscumpărate se face numai din profitul distribuibil sau din rezervele disponibile ale societății (exceptând anumite situații strict prevăzute de lege (art. 103¹ coroborat cu art. 104 din Legea 31/1990)); exprimarea este neconcordanță cu realitatea întrucât o societate nu face plăți din profit, ci din lichidități; d) repartizarea trimestrială a profitului către acționari se poate efectua în limita profitului contabil net realizat trimestrial, plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, din care se scad orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu cerințele legale și statutare (art. 19 alin. 31 din Legea contabilității 82/1991); e) profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la lit. a)-f) (s.n. rezerve legale, alte rezerve (...), acoperirea pierderilor (...), constituire surse proprii de finanțare (...), alte repartizări, participarea salariaților la profit) se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare, putând fi redistribuit ulterior sub formă de dividende sau vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome (art. 1 din Ordonanța 64/2001).

			<p>Pentru eliminarea riscului de interpretare considerăm că este utilă stabilirea unui principiu unic cu privire la limitele oricăror și a tuturor distribuțiilor către acționari în conformitate cu principiile impuse prin directivele europene care guvernează societățile (art. 56 și 78 din Directiva UE 2017/1132), respectiv:</p> <p>a) Nu se pot face distribuiri către acționari dacă activul net este sau ar deveni (ca urmare a distribuiri) mai mic decât valoarea capitalului social subscris plus rezerve care nu pot fi distribuite (art. 56 alin. 1); această limitare nu se aplică în cazul reducerilor de capital social, iar corelația preexistentă dintre activ net și capital social plus rezerve nedistribuibile se verifică prin raportare la ultimele situații financiare anuale;</p> <p>b) Valoarea maximă a distribuțiilor către acționari nu poate depăși valoarea profitului înregistrat în ultimul exercițiu financiar (sau pentru perioada curentă în cazul situațiilor financiare interimare) plus profitul reportat plus rezervele distribuibile minus pierderile reportate minus rezervele legale (art. 56 alin. 3); această limitare acoperă orice distribuție (fie distribuție de dividende, fie restituiri de capital către acționari, fie răscumpărare de acțiuni) și trebuie verificată prin raportare la ultimele situații financiare anuale/trimestriale – funcție de tipul de distribuție.</p>
17.	Nulitatea/anularea hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor	n/a	<p>În prezent Legea 31/1990 stabilește condiții de exercitare diferite pentru cererile de chemare în judecată care tind la nulitatea/anularea hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor, fără a clarifica încălcarea căror norme generează nulitatea vs anulabilitatea.</p> <p>Considerăm că este recomandabilă identificarea cu claritate a normelor juridice a căror încălcare se sancționează cu nulitatea vs normele juridice a căror încălcare se sancționează cu anularea.</p>
18.	Riscuri de interpretare obligațiuni	n/a	<p>Unele dintre normele juridice curente care guvernează obligațiunile sunt generatoare de risc de interpretare din cauza neclarității sau a imposibilității de aplicare a acestora în cazul obligațiunilor guvernate de Legea 24/2017, respectiv:</p> <p>a) Subscripția obligațiunilor va fi făcută pe exemplarele prospectului de emisiune.</p> <p>b) Valoarea nominală a obligațiunilor convertibile în acțiuni va trebui să fie egală cu cea a acțiunilor.</p> <p>c) Înainte de scadență, obligațiunile din aceeași emisiune și cu aceeași valoare pot fi rambursate, prin tragere la sorți, la o sumă superioară valorii lor nominale, stabilită de societate și anunțată public cu cel puțin 15 zile înainte de data tragerii la sorți.</p> <p>În tranziția accelerată către mediul digital menținerea ideii că subscripția obligațiunilor se face pe exemplarele prospectului de ofertă este desuetă.</p>

			<p>Impunerea egalității valoare nominală obligațiuni convertibile cu acțiuni sau stabilirea unui preț reglementat de răscumpărare a obligațiilor reprezintă limitări majore ale principiului libertății economice care nu sunt justificate de protejarea unui interes general, ba dimpotrivă pot genera perturbări semnificative îndeosebi în cazul obligațiilor listate.</p> <p>Pentru eliminarea riscului de interpretare considerăm că este utilă eliminarea normelor juridice de mai sus [(a)-(c)].</p>
19.	Reevaluarea conținutului obligatoriu al actului constitutiv la înființarea societăților și clarificări privind menținerea acestuia pe durata de funcționare a societăților.	LS (Art. 7, art. 8)	<p>Spre exemplu, LS impune menționarea datelor de identificare ale primilor cenzori sau ale primului auditor financiar.</p> <p>În măsura schimbării acestora, este neclar dacă datele de identificare ale acestora trebuie menținute, ori dacă este obligatorie introducerea datelor de identificare ale succesorilor lor.</p>
20.	Clarificarea eliminării cerințelor privind capitalul social minim al societăților cu răspundere limitată.	LS (Art. 11 alin. (1)).	<p>Prin modificarea prevederilor art. 11 alin 1 din LS prin Legea nr. 223/2020 este actualmente neclară abordarea față de cerința capitalului social la SRL, cu atât mai mult cu cât alte prevederi existente în LS (și în Normele RC) fac referire la necesitatea unei contribuții.</p> <p>Pe de altă parte, prin eliminarea restricției capitalului social minim, poate fi diminuat semnificativ sau chiar înlăturat gajul comun al creditorilor unei astfel de societăți, în condițiile în care, ca regulă, răspunderea patrimonială a asociaților este în limita capitalului social al societății.</p> <p>Credem preferabil să existe un capital minim, chiar dacă redus.</p>
21.	Introducerea posibilității aportării creanțelor împotriva terților la capitalul social al societăților.	LS (Art. 16 alin 3)	Măsura poate fi utilă în scopul flexibilizării modului de majorare a capitalului social al societăților, având în vedere interesul deja existent în practică față de această modalitate.
22.	Clarificare privind situația actelor încheiate de organele societății, cu depășirea puterilor acestora de reprezentare, în sensul consacării angajării societății de acestea.	LS (Art. 55)	<p>În prezent, un principiu similar este reglementat de LS, însă cu privire la actele care depășesc obiectul de activitate al societății.</p> <p>Pentru a elimina dezbateri în practică, apreciem utilă tranșarea acestui aspect.</p>
23.	Clarificarea finalității opoziției la hotărârile asociaților – repararea prejudiciului cauzat, fiind exclusă posibilitatea anulării respectivei hotărâri.	LS (Art. 61, art. 62)	Pentru a se fluidiza în continuare procesul transferului de părți sociale la SRL (în spiritul Legii nr. 223/2020), apreciem utilă această clarificare expresă la nivelul LS.
24.	Precizarea expresă a posibilității de a executa silit ipoteca mobilă pe părți sociale fără o aprobare specifică din partea adunării asociaților.	LS (Art. 66, art. 202)	Deși intenția legiuitorului raportat la prevederile art. 66 din LS a fost de a recunoaște posibilitatea executării silite asupra părților sociale fără o aprobare suplimentară, interesele creditorilor prevalând asupra regimului juridic tradițional al societăților cu răspundere limitată, această interpretare întâmpină

			<p>încă unele dificultăți în practică în special având în vedere textele actuale deficitare ale prevederilor legale indicate.</p> <p>Astfel, apreciem ca utilă clarificarea întru totul a regimului aplicabil în caz de executare a unei ipotece pe părți sociale, inclusiv cu prevederea expresă a absentei oricărei aprobări din partea adunării generale a asociațiilor în caz de executare.</p>
25.	Flexibilizarea încheierii de acte autentice/ reprezentării la încheierea unor astfel de acte și de către reprezentanții convenționali.	LS (Art. 70, 70 indice 1, 71)	Alinierea prevederilor acestor articole cu prevederile Art. 801 din Codul Civil.
26.	Înlăturarea interdicției asociațiilor de a își exercita dreptul de vot în privința adunărilor referitoare la aporturile acestora în natură, actele juridice încheiate între aceștia și societate, precum și de a lua parte la deliberări ce privesc o operațiune determinată în care are interese contrare societății, în măsura în care prezintă un raport de evaluare întocmit de un expert independent. Reglementarea expresă sancțiunii în cazul încălcării fiecărei obligații din cele de mai sus, respectiv repararea prejudiciului cauzat prin plata daunelor interese.	LS (Art. 79, Art. 193 (2))	<p>Apreciem că scopul normelor menționate și printr-o soluție diferită de cea din prezent, care să nu blocheze procesul decizional în societăți în măsura în care respectivele acte juridice / operațiuni sunt încheiate în condițiile pieței.</p> <p>În plus, este utilă clarificarea privind sancțiunea nerespectării condițiilor în care asociatul în cauză și-ar exercita dreptul său de vot cu nerespectarea condițiilor legii.</p>
27.	Regimul claselor diferite de acțiuni	LS (Art. 94 – art. 96)	De analizat flexibilizarea acestui aspect. În prezent, clasele speciale de acțiuni există mai mult cu numele.
28.	Clarificarea inaplicabilității restricțiilor privind asistența financiară cu privire la societățile cu răspundere limitată și reglementarea, în linie cu prevederile de drept european în vigoare, a unor proceduri de excludere, în anumite condiții, a acestor restricții și în materie de societăți pe acțiuni	LS (Art. 106 alin. (1))	O astfel de clarificare ar fi utilă în vederea creșterii numărului de operațiuni de M&A pe piața din România, eliminând o serie de riscuri juridice evocate frecvent în astfel de situații.
29.	Clarificare privind interdicția membrilor consiliului de administrație, directorilor, respectiv membrilor	LS (Art. 125 alin. (5))	În practică există situația în care administratorul unei SA este și administratorul acționarilor persoane juridice ai acesteia (în anumite situații fiind chiar beneficiarul real).

	directoratului și ai consiliului de supraveghere, ori funcționarilor societății de a reprezenta acționarii societății, în sensul de a se menține respectiva interdicție numai în cazul reprezentării convenționale.		Astfel, restricția nu ar trebui să opereze și în privința unor asemenea persoane care au calitatea de reprezentant legal al acționarilor.
30.	Posibilitatea de a delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general sau poate delega atribuții punctuale persoanelor cu funcții executive.	LS (Art. 143)	Alinierea prevederilor acestui articol cu prevederile Art. 801 din Codul Civil.
31.	Clarificarea faptului ca în situația particulară a instituțiilor de credit, Consiliul de administrație poate decide delegarea atribuțiilor într-un spectru mai larg decât ce prevăzut de art. 143 ² din Legea nr. 31/1990 (nu doar către Directorii societății), astfel încât, pentru evitarea oricăror interpretări contrare, se impune includerea unei excepții clare de la aplicare.	LS (Art. 143 indice 2)	<p>Societățile pe acțiuni ce își desfășoară activitatea în domeniul financiar-bancar sunt supuse unor reglementări specifice în ceea ce privește administrarea și organizarea activității (printre care, OUG 99/2006, Regulamentul (UE) nr. 575/2013, reglementările emise de BNR în aplicarea acestora etc.).</p> <p>În acest sens, art. 101 alin. (2) din OUG 99/2006 prevede că instituțiile de credit trebuie să își organizeze activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.</p> <p>De asemenea,</p> <p>(i) art. 24 alin. (1) din OUG 99/2006 prevede că „<i>fiecare instituție de credit trebuie să dispună de un cadru formal de administrare a activității riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, procese eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase și politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o administrare sănătoasă și eficace a riscurilor</i>”.</p> <p>(ii) art. 4 din Regulamentul BNR 5/2013 prevede că “<i>instituțiile de credit sunt responsabile de existența unui cadru de administrare a activității riguros conceput, care să includă cel puțin următoarele aspecte:</i></p> <p>a) <i>structura organizatorică și organizarea;</i></p> <p>b) <i>modelul de afaceri și strategia aferentă;</i></p>

			<p>c) <i>organul de conducere al instituției de credit, respectiv: atribuții și responsabilități, componență și funcționarea acestuia, inclusiv înființarea, componența, procedurile și responsabilitățile comitetelor organului de conducere în funcția sa de supraveghere;</i></p> <p>d) <i>cultura privind riscurile și conduita în desfășurarea activității;</i></p> <p>e) <i>controlul intern și mecanismele aferente, respectiv: cadrul de administrarea a riscurilor și funcțiile de control intern, politica de aprobare a produselor noi și a modificărilor semnificative aduse produselor, proceselor și sistemelor existente;</i></p> <p>f) <i>administrarea continuității activității. "</i></p> <p>(iii) art. 6 alin. (1) din Regulamentul BNR 5/2013 <i>"organul de conducere al unei instituții de credit trebuie să asigure o structură operațională organizatorică adecvată și transparentă pentru instituția de credit în cauză și trebuie să dețină o prezentare scrisă a acesteia";</i> iar</p> <p>(iv) alin. (2) al aceluiași articol, prevede că <i>"structura operațională și organizatorică trebuie să promoveze și să demonstreze administrarea eficace și prudentă a unei instituții de credit la nivel individual, subconsolidat și consolidat"</i>.</p> <p>Astfel, se poate observa că în ceea ce privește reglementarea specială din sectorul financiar-bancar și reglementările emise de BNR în acest sens, regulile cu privire la delegarea de competențe au un caracter special, derogatoriu de la dreptul comun în privința cadrului de administrare a societăților.</p> <p>În acest context, apreciem că, în situația particulară a instituțiilor de credit, Consiliul de administrație poate decide delegarea atribuțiilor într-un spectru mai larg decât ce prevăzut de art. 143² din Legea nr. 31/1990 (nu doar către Directorii societății), astfel încât, pentru evitarea oricăror interpretări contrare, se impune includerea unei excepții clare de aplicare.</p>
<p>32.</p>	<p>Introducerea operațiunilor de trezorerie, împrumuturile și/sau garanțiile intra-grup, la excepția prevăzută de art. 144⁴, alineatul (3), litera (b) din lege, fără a fi limitată aplicarea la societățile care au inclusă activitatea de creditare</p>	<p>LS (Art. 144 alin (4))</p>	<p>În prezent, din ce în ce mai multe grupuri de companii se bazează pe o administrare și conducere comună la nivelul tuturor companiilor din grup.</p> <p>În ipoteza unor operațiuni de trezorerie sau a unor operațiuni de creditare și/sau garantare între două sau mai multe societăți care au administratori comuni sau a unui grup de societăți dintre care două sau mai multe au administratori comuni , într-o interpretare literală a textului actual al art. 144⁴, alineatul</p>

	<p>a terților în obiectul principal/ secundar de activitate.</p>		<p>2, teza a doua din Legea nr. 31/1990, operațiunea ar fi interzisă de plano și, pe cale de consecință, nulă absolut.</p> <p>Astfel, în măsura în care, operațiunile de trezorerie sau a unor operațiuni de creditare și/sau garantare între două sau mai multe societăți care au administratori comuni</p> <p>(i) au o justificare economică și servesc interesului societății care oferă creditul sau garanția, fiind respectate condițiile legale speciale aplicabile (de exemplu, caracterul „arm’s length”, acordarea de împrumuturi să nu fie realizată cu titlu profesional și să fie aprobată de către organele societare competente);</p> <p>(ii) beneficiarii împrumuturilor și/sau garanțiilor intra-grup sunt societățile din grup și nu direct sau indirect conducătorii acestora. În susținerea acestei interpretări menționăm faptul că (a) nu are loc o creditare în mod direct sau indirect a persoanelor vizate de interdicție, aceste persoane, de exemplu, neîncasând sume de bani din împrumuturile intragrup și (b) nu există un interes personal al persoanelor vizate de interdicții; și</p> <p>(iii) în cele mai multe cazuri, persoanele vizate de interdicție nu sunt implicate în deciziile de a acorda împrumuturile intragrup, deciziile fiind luate de adunările generale ale asociaților/acționarilor.</p> <p>În plus, în anul 2007, Legea nr. 31/1990 a scos din sfera penalului activitățile de creditare și de garantare între societățile din grup prin introducerea alineatului 3 la articolul 272.</p> <p>În acest context, considerăm că operațiunile de trezorerie, împrumuturile și/sau garanțiile intragrup, ar trebui să se încadreze la excepția prevăzută de art. 144⁴, alineatul (3), litera (b) din lege, fără a fi limitată aplicarea la societățile care au inclusă activitatea de creditare a terților în obiectul principal/ secundar de activitate. Similar, împrumuturile contractate de un grup de societăți dintre care două sau mai multe au administratori comuni, și garantate (cu garanții reale sau personale) de societăți din grup ar trebui exceptate de la interdicția din art. 144⁴, alineatul (2).</p>
--	--	--	---

33.	Clarificarea rolului registrului asociațiilor la SRL sau eliminarea acestuia.	LS (Art. 198)	Având în vedere că în cadrul SRL transferul părților sociale nu este condiționat de efectuarea înregistrării în registrul asociațiilor, și ținând cont că publicitatea asociațiilor se face oricum la nivelul RC, nu este clară care este utilitatea existenței unui asemenea registru în cazul SRL.
34.	Stabilirea momentului de la care produc efecte hotărârile AGA, respectiv între părți de la data adoptării, iar față de terți de la momentul publicării).	LS (Art. 203)	În prezent nu există o regulă generală care să consacre momentul de la care produc efectele hotărârile AGA. Din regula punctuală stabilită în cadrul transmiterii părților sociale din SRL reiese acest principiu, însă ar fi utilă o reglementare generală.
35.	Instituirea unui regim derogator de taxare (fix și nu prin raportare la valoarea imobilului) pentru actele notariale aferente operațiunilor de aportare de imobile la capitalul social la momentul înființării sau majorării, precum și la operațiuni de transfer de patrimoniu (precum cu ocazia fuziunilor sau divizărilor).	LS (Art. 5 alin 6 litera (a), Art. 204 alin 2 litera (a))	Stabilirea unui astfel de regim de taxare avantajos/derogator ar facilita realizarea unor astfel de operațiuni de către comercianți.
36.	Reglementarea expresă a majorărilor de capital social cu primă de emisiune.	LS (Art. 210, art. 221)	Având în vedere frecvența relativ ridicată în care se apelează la acest instrument, precum și existența unei consacări legislative a acestora (a se vedea punctul 417 alineatul 3 din Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014), reglementare acestei posibilități (și, eventual, condițiile în care se poate utiliza) în cadrul LS ar asigura coerență între LS și Ordinul anterior menționat, precum și ar înlătura inconsecvențe de aplicare în practică.
37.	Preluarea infracțiunilor prevăzute în LS de către Codul Penal.	LS, Titlul VIII	Având în vedere importanța relațiilor sociale referitoare la persoanele juridice cu scop lucrativ, apreciem oportună preluarea acestui titlu (partea referitoare la infracțiuni) de către Codul Penal.
38.	Alinierea cu prevederile art. 144 indice 4. din LS	LS (Art. 272)	Art. 272 (1) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fondatorul deținătorul de participații în capitalul social al societății , administratorul, directorul general, directorul, membrul consiliului de supraveghere ori al directoratului sau reprezentantul legal al societății care: a) dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți, la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective, sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la prețuri despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

			<p>b) folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;</p> <p>c) se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează, suma împrumutată fiind superioară limitei prevăzute la art. 144 indice 4 alin. (3) lit. a), sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;</p> <p>d) încalcă dispozițiile art. 183.</p> <p>(2) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) și c), dacă a fost săvârșită de deținătorul de participații în capitalul social al societății, administratorul, directorul, membrul directoratului ori reprezentantul legal al societății în cadrul unor operațiunilor de trezorerie prevăzute la art. art. 144 indice 4 alin. (3) între societate și alte societăți controlate de aceasta sau care o controlează, direct ori indirect.</p> <p>(3) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută la alin. (1) lit. c), dacă este săvârșită de către o societate comercială ce are calitatea de fondator, iar împrumutul este realizat de la una dintre societățile controlate ori care o controlează pe aceasta, direct sau indirect.</p>
39.	Clarificarea conținutului infracțiunii prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. b)	LS (Art. 272 alin. (1) lit. b))	Infracțiunea prevăzută în articolul menționat este formulată foarte general (nu sunt definite <i>reauc-credință</i> sau <i>folosirea</i> , și nici conceptul de „ <i>creditul de care se bucura societatea</i> ” și cum face acesta obiectul unei operațiuni care ar cădea sub incidența infracțiunii prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. b)), putând exista interpretări divergente asupra căror fapte pot duce la săvârșirea acestei infracțiuni.
40.	Reglementarea motivelor de nulitate relativă / absolută a hotărârilor adunării asociaților / acționarilor.	n/a	În prezent, clasificarea cauzelor de nulitate a hotărârilor asociaților / acționarilor nu este reglementată legal, aceasta fiind identificată de doctrină. Pentru a se elimina practici neunitare în aprecierea cauzelor de nulitate (cu consecințe asupra persoanelor îndreptățite să ceară o astfel de sancțiune și a termenului în care o pot face – a se vedea art. 132 alin. (3)), apreciem oportună reglementarea expresă a criteriilor în funcție de care se stabilește natura cauzelor de nulitate (reglementare care să facă aplicarea interesului ocrotit -privat sau public- în

			materia dreptului societar, precum și a unor situații în care tipul nulității să fie clar definit (e.g. în materia convocării adunărilor, stabilirii cvorumului, etc.).
41.	Introducerea unei reguli clare potrivit căreia dispozițiile de la SA nu se aplică în cadrul altor tipuri de societăți în lipsa unei trimiteri exprese la acestea.	n/a	Deși instanța supremă a reținut că regulile de la SA nu se aplică SRL-urilor în lipsa unor norme exprese de trimitere (a se vedea decizia nr. 2292/2011), încă se pot identifica soluții contrare în practică, prin care se face aplicarea regulilor de la SA și SRL-urilor, pentru identitate de rațiune, în lipsa unor norme de trimitere.
42.	Introducerea unor prevederi care să permită ținerea adunărilor organelor de conducere ale societăților de la distanță (corespondență și videoconferință), chiar și în lipsa acestor prevederi în actele constitutive ale societăților (reguli de la care să se poată deroga). Reglementarea utilizării semnăturilor inelectronice în procesul decizional.	OUG 62/2020	Introducerea unor astfel de prevederi va fi utilă flexibilizării și accelerării procesului decizional al societăților. Un bun punct de plecare pentru o asemenea reglementare ar fi Ordonanța de urgență nr. 62/2020 pentru adoptarea unor măsuri în domeniul societăților, în vederea desfășurării reuniunilor organelor statutare, adoptată de Guvern în starea de urgență, cu aplicabilitate limitată în timp.
43.	Clarificarea modului de îndeplinire a condițiilor de autorizare a funcționării atunci când activitatea unei societăți nu se desfășoară la sediul social sau în cadrul punctelor de lucru ale societății datorită specificității acesteia. Corelarea cu legislația secundară și dezvoltarea cerințelor în LS.	Legea nr. 359/2004, Normele RC, Ordinul nr. 1355/2009	Clarificările și detalierile sunt necesare pentru a facilita înțelegerea și respectarea cerințelor specifice de către comercianți, cu atât mai mult cu cât recent în fapt se pot identifica situații în care activitățile se prestează în spații comune (e.g., hub-uri sau spații de co-working), ori în mod punctual la o terță parte (e.g., servicii punctuale de service).
44.	Identificarea unor situații în care pot fi revocate hotărârile AGA.	n/a	Având în vedere că în practică se poate întâmpla ca, după aprobarea unor operațiuni de către AGA, să intervină anumite circumstanțe care să ducă la neimplementarea respectivei operațiuni, apreciem utilă consacrarea situațiilor în care se poate revoca o hotărâre AGA.
45.	Reglementarea acordurilor dintre acționari / asociați și posibilitatea punerii acestora în executare.	n/a	Este utilă și prevederea de către LS a posibilității încheierii și de Acorduri ale Asociațiilor/Acționarilor, fără a se institui o obligație în acest sens, luând în considerare frecvența cu care acestea sunt încheiate în practică.
46.	Precizare privind menținerea valabilității autorizațiilor / licențelor, sau transferul acestora, în favoarea celui ce dobândește societatea respectivă sau activitatea acesteia prin intermediul	n/a	Ar fi foarte utilă precizarea faptului că în cazul transferului de active ale unei societăți, se transfera automat și toate autorizațiile și permisele ce privesc activele respective în toate privințele în care activele, locația de desfășurare și modul lor de utilizare nu se schimbă, mai puțin cazurile în care legea specială prevede expres altfel. În prezent, incertitudinea juridică în cazul unor astfel de operațiuni este frecvent

	unui transfer de activitate / întreprindere, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.		semnificativă, deși de multe ori nu se schimbă decât persoana juridică deținătoare a activității, nu activitatea ca atare.
47.	Modificarea regimului juridic al emisiunilor de obligatiuni	Art. 167-176, 209, 216 ind. 1 si articolele relevante din sectiunea de sanctiuni (ex., art. 273, lit. f, art. 279)	Regimul juridic actual privind emisiunile de obligatiuni, inclusiv emisiunile de obligatiuni convertibile in actiuni, este invechit, contine dispozitii neclare si necorelate cu prevederile legislatiei pietei de capital fiind utila o re-analizare si ajustare a intregului cadrul juridic reglementat de LS (inclusiv, regimul sanționator special) pentru a asigura ca acest mijloc de finantare a companiilor este suficient de flexibil, clar si adaptat nevoilor si celorlalte categorii de legislatii incidente.
48.	Flexibilizarea regimului aplicabil participării la AGA prin reprezentare	Art. 125	In prezent, dreptul comun reprezentat de LS, conține unele prevederi mai restrictive in anumite privinte decat legislatia aplicabila societătilor listate (care in mod traditional este mai stricta) in privinta modalitatii de permitere a reprezentării actionarilor in AGA. Ar fi utila o flexibilizare a regimului de drept comun, inclusiv prin preluarea si ajustarea corespunzătoare a anumitor prevederi din legislatia pietei de capital (inclusiv, eliminarea posibilitatii de a acorda o procura doar pentru o singura AGA, flexibilizarea sau eliminarea prevederilor privind depunerea in original a procurilor inainte de AGA).
49.	Reglementarea clara a modalitatilor legale prin care s-ar putea realiza excluderea unor actionari din societate (ex. prin reglementarea operatiunii de consolidare/crestere a valorii nominale a actiunilor)	Prevederi noi	In baza cadrului juridic actual, ar putea exista mai multe tipuri de operatiuni juridice care ar putea conduce implicit la excluderea unor actionari din societate (ex., sunt anumite societati care au ramas cu un actionariat masiv, dar pasiv). Ar fi utila reglementarea expresa si clara a conditiilor pierderii calitatii de actionar si protectiilor juridice oferite in asemenea cazuri pentru apararea intereselor legitime ale actionarilor minoritari si pentru a preintampina blocaje sau litigii nedorite.
50.	Reglementarea grupului de societati si a efectelor apartenentei unei societati la un asemenea grup din perspective diferite inclusiv raportat la interesul social, deciziile de afaceri in cadrul grupurilor de societati si alte aspecte relevante in materie de raspundere a administratorilor sau fondatorilor	Nu exista corespondent in forma actuală	În contextul in care grupurile de societati sunt o realitate foarte frecvent intalnita in practica de zi cu zi, iar existenta acestora este recunoscuta in diferite alte reglementari precum Legea insolventei 85/2014 sau legislatia pietei de capital, este necesara recunoasterea acestor realitati si in LSC in vederea cresterii certitudinii juridice a unor operatiuni realizate in cadrul unor astfel de grupuri